

De molen van Siegert

Het deed mij veel genoegen in de vorige Driuw-
pôlle te mogen lezen dat de gemeente Wymbrit-
seradiel de molenaarswoning van “Het Lam”
heeft aangekocht en deze in te richten als infor-
matiecentrum met een winkeltje. Gelijk moest ik
denken aan de schitterende foto van deze molen
met woonhuis die ik jaren geleden kreeg van Carl
Siegert uit Harmelen.

Ik was van plan de foto eens te gebruiken bij een verhaal over de molen of over de familie Siegert, maar wellicht is het nu een goede gelegenheid deze foto eens in de Driuwpoelle te plaatsen. Vooral omdat het in de bedoeling schijnt te liggen de woning weer zoveel mogelijk in oude staat terug te brengen, is deze foto uit omstreeks 1915 ook waardevolle documentatie. We zien namelijk duidelijk het winkelraam met de planken waarop producten staan die werden verkocht. Misschien aardig om deze indeling van de etalage weer aan te brengen.

Voor de woning staat een deel van de molenaarsfamilie: v.l.n.r. zien we Trijntje Siegert-de Boer, haar dochters Anna en Jikke, haar man Foeke en tenslotte zoon Carl Ernst Hugo Siegert.

Op 10 juli 1995 bezocht ik mevrouw Jikke Kampen-Siegert, toen 92 jaar, en kort voor zij als laatste in Woudsend wonende molenaarsdochter overleed op 3 januari 1996. Zij vertelde mij het een en ander dat ook van belang is met betrekking tot de foto en het winkeltje. Jikke zelf is het middelste meisje op de foto en staat geleund tegen een lindeboom. Het huis rechts op de voorgrond werd bewoond door Ruurd en Andries, twee vrijgezellen, rooms katholiek en waarvan de achternaam Jikke niet meer te binnen wilde schieten. Ruurd hielp Siegert wel met het vervoer van meel per boot of slede. Het huis waarin de broers woonden werd in 1927 afgebroken, toen Foeke Siegert daar zijn rentenierswoning liet bouwen. Ook Jikke heeft in dat huis van de oude dagenoten en er praktisch tot aan haar dood gewoond.

Mevrouw Kampen-Siegert vertelde mij dat destijds hoofdzakelijk dingen werden verkocht die met de molen en de malerij te maken hadden. Dat was gort, meel, zeep, olie om pannenkoeken mee te bakken, maar ook petroleum voor de oliestelletjes. En dan was er nog een plank waarop glazen potten met zuurtjes stonden.

Met betrekking tot die zuurtjes wil ik u een aardige jeugdherinnering van Jikke niet onthouden. Roel de Boer, die dichtbij Op 'e Romte woonde, kon kennelijk goed zingen. Als hij voorbij liep hield Jikke hem aan en vroeg hem een versje voor haar te zingen, waarna hij beloond werd met een snoepje.

En nu, op 92-jarige leeftijd, begon Jikke een van die van Roel geleerde liedjes te zingen:

*Eens brachten de moeders de kindjes tot Jezus,
toen spraken zijn discipelen, gaat weg van de Heer*

en Jezus zag ze henen gaan en sprak ze o zo vriendelijk aan.

.....
.....

Laat die kindertjes komen tot mij.

Jikke was enkele regels van dit lied van Johannes de Heer vergeten, maar het was niettemin een indrukwekkend moment toen zij dit liedje zong.

Vanwege de actualiteit heb ik deze maand dit extra artikeltje geschreven. Ik hoop dat er weer een lindeboom voor de winkel wordt gepland en er een ouderwetse etalage, ook met zuurtjes, gerealiseerd zal worden. En een houten hekje tussen de woning en de molen. Zou de molenaarskar waarop Carel Ernst Hugo op een zak meel leunt nog bestaan? Misschien kan die anders worden nagemaakt, want hij zou het goed doen als aandachtstrekker en het oude beeld completeren. Woudsend krijgt er hoe dan ook een prima toeristische trekpleister bij en dat is zeker een felicitatie waard.